

Trong kho tàng văn chương bình dân, thật khó mà biết ai là tác giả và xuất xứ của những truyện tù. Những câu truyện dưới đây cũng được thu góp từ khắp nơi để mua vui cho quý độc giả.

"Cười lên đi anh ơi! Dù nước mắt rơi trên vành môi..."

HÀNH ĐI

Tôi phòng khám nội khám bệnh, có ba bà già ngồi đợi. Bà già thì nhợt nhạt khỏe:

- Con trai tôi hát sến, mẹ tôi con trai tôi tôi đi đâu cũng có mẹ tôi ngồi cúi đầu chào: "Thầy!", vì con tôi là thầy trò trong chùa làng.

Bà già thì hai thì đi cao con trai mình:

- Con trai tôi ngon hơn nhiều vì ai thấy con trai tôi thì đi thưa: "Cha!", vì con trai tôi làm cha xứ nhà thờ trong town.

Nghe tôi đây, bà già thì ba mẹ tôi tôi:

- Con trai tôi thì không ai sánh bằng, vì hôm khai giảng trường Trung Vọng tôi thành phố, bà Hiếu Trung và mẹ tôi con trai tôi có cả lớp 12, cả lớp con gái đi học phải dậy và la to: "Trời!", vì con trai tôi đẹp trai hơn cả.

HAI U NGHỊ

Hai bác sĩ trò nói chuyện với nhau:

- Đưa cha con bệnh này, mình phải làm cho họ thoát khỏi. Mình đã dùng hết cách mà không có kết quả!

- Theo tôi, cách hiểu quả nhất là đưa anh ta coi bệnh liệt kê bệnh phí của anh ta.

CÓM ĐANG

- Mẹ khi tôi tôi tôi là y khoa các bà, các cô tôi tôi khóc.

- Bạn làm gì thế?

- Tôi thì tôi kèn đám ma.

LÁI XE CẦN THẬN

Trên xa lộ liên bang 10, một xe con sát húc còi và chồm lên một chiếc xe Chevrolet đen. Anh tài xế quay lại xe xuống, thì thấy hai:

- Có chuyện gì ông con sát.

Ông con sát mồm cười và nói:

- Không có gì đâu anh bạn! Tôi này tôi đã quan sát cách thức ông chửi xe, rồi là cần thận. Được năm mươi, số con sát có treo giá trị 5.000 đô cho ai chửi xe cần thận nhớt. Và tôi nghĩ rằng ông được trúng giá trị. Nhân tiện tôi hỏi ông định làm gì với số tiền này?

Anh tài xế có làn da ngăm ngăm, hơn hai mươi:

- Đấy, em định qua bên Los Angeles rồi thì lái bằng lái xe.

Một bà ngồi kế bên, có lẽ là vợ anh, nói xen vào:

- Thấy ông nghe lời nó nói, nó say nên nói bậy bạ.

Bên băng ghế đằng sau có tiếng nói vọng lên:

- Đã nói mấy cha rồi. Ông có dùng xe bán ăn cắp mà lái mà.

Ông c̣nh sát cḥa ḳp ḅm máy walky- talky, nghe vài tịng đ̣ng c̣p đ̣ng sau xe ðùng ðùng:
- Ê ṭi bay! Qua biên gịi ṭi El Paso cḥa?

ĐI U DĨ NHIÊN

Trong tịm pḥn̄, khách :
- Có con rụi cḥt trong tô pḥ c̣a tôi kìa!
Anh ḅi:
- Đi u đó cḥng ṭ ṛng pḥ c̣a chúng tôi còn nóng ḥi. Rụi nào cũng pḥi cḥt!

HÙ ḌA

Cô gái ṭc gịn nói ṿi chàng trai:
- N̄u anh c̣ theo bán tôi ṃi, tôi ṣ mách anh trai tôi, anh y là võ sĩ quỵn anh đ̣y !
- Không sao đâu! Tôi đâu có ṣ vì tôi là tṛng tài quỵn anh mà.

L̄N

Ṃt anh chàng pḥi ðáp xe l̄a ṭc hành ði ăn c̣i n̄i thành pḥ lân c̣n. Cḥ còn 10 phút n̄a là ṭu cḥy, anh ṃi phát gịc là mình ḅ ði cḥy, ṭt c̣ qụn, đ̣ c̣ áo, anh ṿi cḥy vào quán bán qụn áo trong ga, cḥn đ̣c cái qụn và cái áo thung ṛt v̄a. Anh tịn ṭi qụy tính tịn, đ̣a x̣p qụn áo ṃi cḥn đ̣c cho cô thâu nhân viên, ṃi hay là không đ̣ tịn mua c̣ áo l̄n qụn. V̄a đ̣ ý mò túi, ng̣m ví, anh v̄a ḅi ṛi nói ṿi cô thâu nhân viên:
- Tôi không đ̣ tịn mua c̣ hai, v̄y tôi cḥ mua cái qụn thôi.
Cò ṭu ðã ṛ lên báo hịu ṭu kḥi hành, anh ṿi c̣m gói đ̣ nḥy ṿi lên toa xe cụi cùng. V̄a nḥy lên đ̣c thì ðoàn ṭu cḥy. May quá ! Tṛ ṃt phút n̄a là kḥi ði ăn c̣i ṛi!
Trên toa, anh c̣m tḥy ði ṭi ðâu thì đ̣ ṃi ng̣i v̄a nhìn anh v̄a ḅt mũi. Anh tḥy ṃc c̣ nên ṿi cḥy vào c̣u tiêu g̣n nḥt đ̣ thay đ̣. Sau khi ðóng cḥt cánh c̣a c̣u tiêu, anh c̣i cái qụn dài hôi tḥi lịng qua c̣a ṣ toa xe, lịng luôn c̣ qụn ḷt n̄a. Anh tḥy khoan khoái lịng xong cái c̣a n̄i hôi tḥi làm ṃt ṃt mình tṛc bao nhiêu khách hàng trên toa. Anh ṃ gói qụn áo ṃi mua đ̣ thay.
- Tṛi ị! Sao l̄i tḥ này ? Cḥ là cái áo thung cḥ không pḥi cái qụn dài ?
- ???

NGH̄ ṂI

Ṃt nhân viên bán hàng chán ngán ṿi công vịc trong siêu tḥ, nên chuỵn sang làm c̣nh sát. Vài tháng sau, ṃt ng̣i ḅn ṭng làm trong siêu tḥ ṿi ông ta ḥi thăm:
- Công vịc ṃi c̣a anh ra sao ṛi? L̄ng khá cḥ ? Có vui không?
- L̄ng l̄u khá ḥn nhịu, gị làm vịc l̄i ng̣n, nḥng cái mà tôi thích nḥt là khi tôi thi hành công ṿ, khách c̣a tôi luôn luôn sai.

CÒN QUÁ S̄M

Ṃt bà ṃt tái mét, ḥt ḥi cḥy vào đ̣n c̣nh sát và nói ṿi nhân viên tṛc:

Chuyện Tù (1)

Tác Giả: Bai An Tran

- Thưa Sĩ Quan, chúng tôi vừa đưa sếp bạn tôi!
- Thưa bà rất đáng thương, tôi xin chia buồn với bà và ông xã của bà, nhưng chúng tôi cũng xin lỗi bà vì chúng tôi chưa thể giúp bà gì được. Nhưng bà cứ yên tâm, nếu như ông nhà bạn bà thất, chúng tôi sẽ tóm cún ngay sau khi bạn bà.

BỘ TĐN

- Xin lỗi bà, vì tôi vừa mới cán chết con mèo của bà, nhưng tôi có thể thay thế ...
- ... tất nhiên, vậy thì anh hãy chạy ngay lên gác, để tôi gọi mợ nhà tôi đang có chuồng.